

RESSÒ DE LA PARAULA

Déu no descansa

Arribats a aquest punt del curs, «el descans» adquireix tot el protagonisme en el nostre pensament i en la nostra conversa. El descans s'exigeix com un dret o es desitja amb ànsia, des dels aclaparaments de «l'estrès» i el somni d'una vida tranquil·la i lliure.

Això és així, parlant en general. Res a dir. Podem recordar fins i tot aquelles invitacions al descans que ens feia el papa Benet XVI per aquestes dates, cridant-nos a viure-ho amb un sentit humanista, com a recuperació i creixement personal. El seu missatge obeïa a una anàlisi en profunditat de la cultura que mitifica l'eficàcia, l'activisme i l'èxit. L'holandès Piet van Breemen escrivia:

«La queixa en boca de moltes persones que estan estressades per l'excés de treball sona una mica com una autoglorificació disfressada... apel·lar a la falta de temps s'ha convertit en un element de distinció i de prestigi...»

En aquest mateix sentit reconeixem de vegades una certa psicopatia que podem denominar senzillament «addicció al treball». No només addicció als diners que amb el treball es pot guanyar, sinó també addicció a l'activitat mateixa, en la qual la persona se sent realitzada, creativa, poderosa... o potser alliberada de determinats problemes de la vida, als quals hom prefereix no enfrontar-se.

Desgraciadament no tots es poden permetre aquests luxes. No són pocs els qui avui tenen un desig i un somni ben diferent, perquè sofreixen la tragèdia precisament d'estar a l'atur. Són els qui viuen en precarietat constant, en un descans forçat i fent front a sentiments d'inutilitat i marginació.

Voldríem viure el temps de descans amb els ulls oberts, amb una mirada vers la realitat i un cor conseqüent. Voldríem que el descans no fos

un temps purament evasiu. Voldríem, en ple descans, recordar que hi ha una forma de treballar alienant i una vida sense treball que atempta contra la dignitat de la persona.

Ens ajudarà als creients recordar allò que animava tant els fidels d'Israel. Ells estaven convençuts que «Déu sempre té els ulls oberts». No hi ha ni un moment que escapi de la seva cura amorosa, ni un lloc ocult a la seva mirada. D'aquesta convicció van brollar belles oracions sàlmiques:

«El sol durant el dia no et farà mal, ni la lluna de nit... Ell et guarda a la seva ombra, no permetrà que rellisqui el teu peu, el teu guardià no dorm, no dorm ni reposa el guardià d'Israel» (Sal 121,3-6).

«Em cobreixes amb la teva palma... On aniré lluny del teu alè, on escaparé de la teva mirada? Si pujo al cel tu hi seràs, si jec al llit de l'abisme, t'hi trobo. Si emigro fins al marge de l'aurora o fins al límit del mar, allí m'atansarà la

teva esquerra, m'agafarà la teva dreta» (Sal 138,5.7-8).

Són maneres de dir que Déu és etern i omnipresent. Etern vol dir que està sempre viu, que és una font inesgotable. Omnipresent vol dir que no hi ha lloc al que Ell no pugui accedir i fer-se present. I, com el seu ésser és amar, no hi ha ni un moment que deixi d'estimar-nos, com no hi ha lloc que escapi de la seva abraçada.

Nosaltres vivim passant del dia a la nit, de la calor al fred, del treball al descans, del bon humor al mal geni, de l'alegria al plor... Però l'amor de Déu no és voluble, no es cansa ni s'esgota, segueix amb els ulls oberts dia i nit, en el treball i en el descans, aquí i en l'altra part del món. Per això, els qui intentem creure en Ell no donem vacances a l'amor. Al contrari, ¿no serà el descans ocasió propícia per créixer estimant?

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Us donaré governants com els desitja el meu cor...» (II)

Una fórmula diferent la trobem en el qui fou gran rei, el més gran rei d'Israel: **David**. Els caps de les tribus del nord van a Hebron a demanar-li que els faci de rei. Fou una iniciativa i designació per aclamació popular. David, un cop acceptà ser el rei de totes les tribus, farà un gest de neutralitat: conquereix Jerusalem, ciutat enca-

ra en poder del jebuseus, que no pertanyia a cap tribu, perquè entenguessin que era rei de tots. A Jerusalem se l'anomena, la ciutat de David (II Sa 5).

En canvi, la designació del seu fill **Salomó**, una altra figura preclara de la monarquia israeliana, fou per successió hereditària. De Salomó, la Bíblia ens deixa una preciosa de-

claració d'intencions, feta en forma de pregària al santuari de Gabaon: «Concediu, Senyor, al vostre servent que tingui enteniment per a poder governar el poble i discernir entre el bé i el mal» (I Re 3). Aquesta pregària revela un governant d'esperit recte. Com m'agradaria sentir semblants declaracions d'intenció dels dirigents sortits de les urnes!

No podem idealitzar situacions passades. Amb el temps, especialment a Samaria, el regne del nord, hi hagueren cops d'Estat, usurpacions del tron, conspiracions i magnicides... Perquè adés i ara el cor de l'home ha estat víctima d'intencions malsanes i propòsits inconfessables com a conseqüència del pecat.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Dios no descansa

Legados a este punto del curso, «el descanso» adquiere todo el protagonismo en nuestro pensamiento y en nuestra conversación. El descanso se exige como un derecho o se desea con ansia, desde los agobios del «estrés» y el sueño de una vida tranquila y libre.

Esto es así, hablando en general. Nada que objetar. Podemos recordar incluso aquellas invitaciones al descanso que nos hacía el papa Benedicto XVI por estas fechas, llamándonos a vivirlo con un sentido humanista, como recuperación y crecimiento personal. Su mensaje obedecía a un análisis en profundidad de la cultura que mitifica la eficacia, el activismo y el éxito. El holandés Piet van Breemen escribía:

«La queja en boca de muchas personas de que están estresadas por el exceso de trabajo suena un poco como una autoglorificación disfrazada... apelar a la falta de tiempo se ha convertido en un elemento de distinción y de prestigio...»

En ese mismo sentido reconocemos a veces una cierta psicopatía que podemos denominar sencillamente «adicción al trabajo». No sólo adicción al dinero que con el trabajo se puede ganar, sino también adicción a la actividad misma, en la que la persona se siente realizada, creativa, poderosa... o quizá liberada de determinados problemas de la vida, a los que uno prefiere no enfrentarse.

Desgraciadamente no todos se pueden permitir estos lujos. No son pocos quienes hoy tienen un deseo y un sueño bien distinto, porque sufren la tragedia precisamente de estar en el paro. Son quienes viven en precariedad constante, en un descanso forzado y haciendo frente a sentimientos de inutilidad y marginación.

Quisiéramos vivir el tiempo de descanso con los ojos abiertos, con una mirada hacia la realidad y un corazón consecuente. Quisiéramos que el descanso no fuera un tiempo puramente evasivo. Quisiéramos, en pleno descanso, recordar que hay una forma de trabajar alienante y una vida sin trabajo que atenta contra la dignidad de la persona.

Nos ayudará a los creyentes recordar algo que animaba tanto a los fieles de Israel. Ellos estaban convencidos de que «Dios siempre tiene los ojos abiertos». No hay ni un momento que escape de su cuidado amoroso, ni un lugar oculto a su mirada. De esta convicción brotaron bellas oraciones sálmicas:

«El sol durante el día no te hará daño, ni la luna de noche... Él te guarda a su sombra, no permitirá que resbale tu pie, tu guardián no duerme, no duerme ni reposa el guardián de Israel» (Sal 121,3-6).

«Me cubres con tu palma... ¿A dónde iré lejos de tu aliento, a dónde escaparé de tu mirada? Si escalo al cielo allí estás tú, si me acuesto en el abismo, allí te encuentro. Si emigro hasta el margen de la aurora o hasta el confín del mar, allí me alcanzará tu izquierda, me agarrará tu derecha» (Sal 138,5.7-8).

Son maneras de decir que Dios es eterno y omnipresente. Eterno quiere decir que está siempre vivo, que es una fuente inagotable. Omnipresente quiere decir que no hay lugar al que Él no pueda acceder y hacerse presente. Y, como su ser es amar, no hay ni un momento que deje de amarnos, como no hay lugar que escape de su abrazo.

Nosotros vivimos pasando del día a la noche, del calor al frío, del trabajo al descanso, del buen humor al mal genio, de la alegría al llanto... Pero el amor de Dios no es voluble, no se cansa ni se agota, sigue con los ojos abiertos día y noche, en el trabajo y en el descanso, aquí y en la otra parte del mundo. Por eso, quienes intentamos creer en Él no damos vacaciones al amor. Al contrario, ¿no será el descanso ocasión propicia para crecer amando?

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Càritas Interparroquial de Vilanova i la Geltrú a la Casa de l'Església

El passat dissabte 18 de juny, 55 voluntaris i voluntàries dels projectes de Càritas Interparroquial de Vilanova i la Geltrú van compartir un dia magnífic d'esbarjo amb la visita a la Sagrada Família de Barcelona, durant el matí, i a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al migdia. A la seu del bisbat, el bisbe Agustí els va acollir amb un «aquesta és la vostra casa», tot convidant-los a visitar les instal·lacions de la mateixa i compartint un dinar. Un dia molt complert, amb temps de convivència i per compartir entre els voluntaris i voluntàries.

Preveres i diaques de Bruguers a Piera

El darrer 14 de juny, els preveres i diaques de l'arxiprestat de Bruguers van acabar el curs amb una sortida i visita a la parròquia de Santa Maria de Piera. Mn. Ramon-Maria Bosch, rector de Santa Maria i arxipreste de Piera-Capellades, va rebre els participants a la rectoria i els hi va ensenyar les instal·lacions dedicades a les activitats pastorals, destacant-ne les dedicades a Càritas, ateses per un important nombre de voluntaris.

També visitaren l'antiga parròquia-deganat de Sta. Maria, destacant-ne els diversos elements arquitectònics, i les capelles del St. Crist i de la M. D. del Roser. Després de venerar el St. Crist de Piera, els participants resaren l'Hora Sexta. La visita finalitzà amb un dinar de germanor i una alegre sobretaula.

Romiatge a l'ermita de Bruguers

Com ja és tradició des de fa més de 30 anys, aquest estiu es farà la romeria a l'ermita de Bruguers. Enguany serà divendres 29 de juliol. A les 18.30 h començarà el res del misteri de goig del rosari, seguint les capelletes al voltant de l'ermita. A les 19 h, l'eucaristia celebrada per Mn. Xavier Ribas, rector de la Parròquia de Sant Pere, de Gavà, i per acabar, els misteris de glòria i cant de la salve a la Mare de Déu.

Al final, es repartiran les tradicionals rosquilles i s'obsequiarà els assistents que no la tinguin amb l'obra de teatre *El retorno de Doña Manuela*.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La Misericòrdia esborra el pecat

Acabem avui les catequisis sobre la misericòrdia en l'Antic Testament, i ho fem meditant el Salm 51, anomenat *Miserere*. Es tracta d'una pregària penitencial en la qual la petició de perdó està precedida per la confessió de la culpa i en la qual el qui prega, deixant-se purificar per l'amor del Senyor, es converteix en una nova criatura, capaç d'obediència, de fermesa d'esperit i de lloança sincera.

El «títol» que l'antiga tradició jueva ha posat a aquest salm fa referència al rei David i al seu pecat amb Betsabé, l'esposa d'Urias, l'hitita. Coneixem bé la història.

El rei David, cridat per Déu per apaivagar el poble i guiar-lo pels camins de l'obediència a la Llei divina, traeix la seva missió i, després d'haver comès adulteri amb Betsabé, fa assassinar-ne el marit. Quin pecat més lleig! El profeta Natan li desvetlla la culpa i l'ajuda a reconèixer-la. És el moment de la reconciliació amb Déu en la confessió del pecat propi. I aquí David va ser humil i gran!

Qui prega amb aquest salm està invitat a tenir els mateixos sentiments de penediment i de confiança en Déu que va tenir David quan es va penedir, i malgrat

ser rei, es va humiliar sense tenir temor de confessar la culpa i de mostrar la misèria pròpia al Senyor, convençut de la certesa de la seva misericòrdia. I no era un pecat petit, una mentida petita, el que havia fet: havia comès adulteri i un assassinat!

Benvolguts germans i germanes, el perdó de Déu és allò que tots necessitem, i és el signe més gran de la seva misericòrdia, un do que cada pecador perdonat està cridat a compartir amb cada germà o germana que troba.

(Dimecres, 23 de març de 2016)

En el centenari de la mort del bisbe Torras i Bages, a Vilafranca

Diumenge 19 de juny, a les 12 h, va tenir lloc una eucaristia, presidida pel bisbe Agustí, en record del que fou bisbe de Vic. Gràcies a ell va ser reformada la cripta de la basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, amb la incorporació de dues obres de l'escultor modernista Josep Llimona i Bruguera: el grup escultòric de l'enterrament de Crist, així com la imatge i altar de sant Fèlix màrtir, on es conserven les seves re-

líquies. Aquestes dues creacions daten del 1916 i són realitzades en marbre de Carrara.

En finalitzar l'eucaristia, el bisbe Agustí ha beneït i inaugurat la portalada restaurada, situada a la façana sud de la basílica.

Aquestes obres s'han pogut realitzar gràcies a les aportacions econòmiques

d'entitats i persones que han col·laborat en la campanya «Santa Maria 2020».

Enviament a la Jornada Mundial de la Joventut

El proper diumenge 10 de juliol, a les 17 h, a la Casa de l'Església

hi ha una convocatòria per a la cinquantena de joves de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat que participaran a la JMJ a Cracòvia, ja sigui amb l'organització del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ) que amb altres comitatives. Hi haurà un moment per a la pregària de vespres, un espai per al ritus d'enviament per part del bisbe Agustí, i un temps per als testimonis d'alguns joves que ja han participat a altres Jornades Mundials de la Joventut.

Jornada de responsabilitat en el trànsit

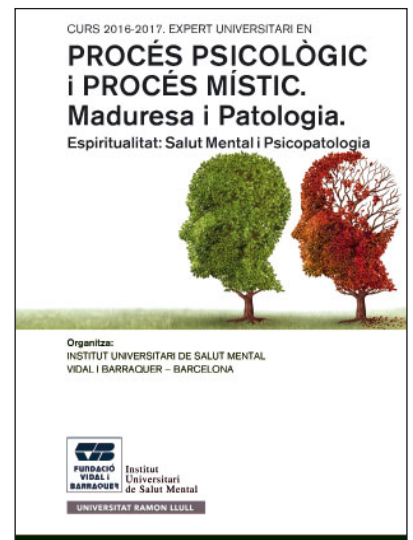
Avui, 3 de juliol, primer diumenge de juliol, se celebra aquesta Jornada, promoguda pel Departament de la Pastoral de la Carretera, de la Comissió Episcopal de Migracions, de la CEE.

La reflexió i els materials preparats fan referència al lema «Benaurats els misericordiosos». Aquest missatge, a l'inici de les vacances d'estiu, s'adreça a totes les persones relacionades amb la conducció: camioners, transportistes, taxistes, conductors d'autobusos, ambulàncies, bombers, Guàrdia Civil, policia de trànsit, confraries de sant Cristòfol, associacions de transports. També a les persones que cada dia passen una bona part del temps al volant per raons de treball o perquè gaudeixen de vacances. I de la mateixa manera, als motoristes, ciclistes i viants que, d'una manera o una altra fan ús de les vies públiques. A tot-

hom es convida a tenir un sentit de responsabilitat i de misericòrdia, a l'hora de conduir i socórrer persones accidentades o necessitades en la carretera.

Procés psicològic i procés místic. Maduresa i Patologia

L'Institut Universitari de Salut Mental de la Fundació Vidal i Barraquer (Universitat Ramon Llull) presenta un curs de postgrau que començarà a partir del mes de setembre del 2016 amb aquest nom exacte: «Procés psicològic i procés místic. Maduresa i Patologia. Espiritualitat: salut mental i psicopatologia». Aquesta formació està destinada a estudiar i discernir entre allò que és una experiència espiritual sana i allò que forma part de l'espectre psicopatològic. El curs també pretén posar en valor l'aportació de l'espiritualitat en l'àmbit de la salut. El curs es dirigeix a professionals de l'àmbit sanitari, a persones interessades en l'anàlisi de l'experiència espiritual, així com a persones que formin part de comunitats de vida espiritual, religiosos i responsables d'institucions. S'admetran persones amb títols de Grau o Llicenciatura que estiguin en relació amb l'atenció terapèutica. Més informació: docencia@fvb.cat, tel. 934 340 001.

AGENDA

► **Pregària per a joves «Cinc pans i dos peixos».** Avui 3 de juliol, de 20 a 21.30 h, al claustre de la Parròquia de Sant Sebastià dels Gorgs, per a majors de 18 anys. Un temps per escoltar la Paraula de Déu, per fer-la ressonar al cor en silenci i per deixar-se interpel·lar per un testimoni. Contacte: Carles Muñoz, tel. 660 021 228.

► **Eucaristia missionera.** Dissabte 16 de juliol, a les 11 h, a la capella de la Casa de l'Església, presidida pel bisbe Agustí. Són convidats tots els missioners i missioneres, els seus familiars, col·laboradors i amics de les delegacions de Missions de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14.15b-16.19-20 / Sl 144 / Mt 9,18-26]. Sta. Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl 113 / Mt 9,32-38]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Santa Maria Go-

retti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

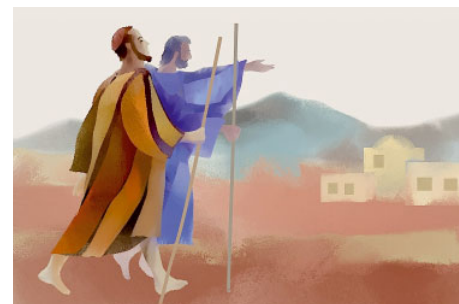
9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33]. Sant Agustí Zhao Rong, prev., i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

Diurnenge XIV de durant l'any

COMENTARI

El Senyor en designà encara setanta-dos i els envià

Signe de profeta autèntic és acabar la denúncia amb anunci de porta oberta a l'esperança. *Is 66* compleix el criteri amb oracle de salvació sobre Jerusalem que naix de nou per exercir de *mare que consola el seu fill*, amb l'encàrrec que el Senyor li re-nova.

Jerusalem rep novament els beneficis del Senyor que *decantarà cap a ella com un riu la pau i el benestar*.

Tot és conseqüència de la misericòrdia de Déu vers els seus fills que a *Jerusalem seran consolats*.

L'epíleg de *Ga* —escrit per Pau de pròpia mà— marca el contrast entre els seus opositors que defugen la creu i l'Apòstol que confessa: *Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist*.

Entre les dues postures no hi ha acord possible.

Per a l'Apòstol l'únic que val és que hàgim estat creats de nou per a formar el nou «*Israel de Déu*», l'Església.

Que ningú no m'amoïni: no per estoica impertorbabilitat sinó perquè porto en el meu cos les marques distintives de Jesús, seqüeles visibles del que Pau missioner ha patit.

Lc presenta la vocació i missió d'uns altres setanta-dos deixebles en paral·lel al cap. 9 amb la vocació dels Dotze.

«*Setanta-dos*» són els pobles del món a *Gn 10*. La xifra simbolitza la dimensió universal de la missió.

Els envià de dos en dos: per la validesa del testimoniatge calen almenys dos testimonis (*Dt 19,15*). El subjecte del testimoniatge no és l'individu sinó la comunitat eclesial.

Davant la collita abundant i els pocs segadors, primer cal demanar a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar. La pregària autèntica portarà al compromís: «*Aneu.*»

Tot sabent-nos enviats com anyells enmig de llops: somniar una missió a favor de corrent és desviar-nos del camí de Crist. Tot i això, quan entreu en una casa digueu primer «*Pau en aquesta casa*», imitant el Ressuscitat que sempre saluda amb el «*Pau a vosaltres*».

No us alegreu que els esperits se us sotmeten, com si l'èxit fos mèrit vostre. Alegreu-vos més aviat de la vostra fidelitat i de que els vostres noms estan inscrits en el cel.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: «Que en són, d'admirables, les vostres obres!». R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, ell que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-20) (Versió abreujada)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí.

Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa.

Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor.»

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica, / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Gàlatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo.

Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircuncisión, sino la nueva criatura.

La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios.

En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús.

La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envíe como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino.

«Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros.

«Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa.

«Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».»